

În vremea aceea, fariseii și cărturarii – înaintașii șovinilor și scriitorilor estetiști moderni – s-au apropiat de Iisus și I-au spus dojenitor: Pentru ce ucenicii tăi nu umblă după predania bătrânilor, ci cu mâinile nespălate mănâncă pâine? /Mar. 7, 5/

Le răspunse Mesia în mânia Sa îndreptăți tă, dând același răspuns fariseilor de acum două mii de ani și europenilor moderni: Acum voi, fariseii, partea cea dinafară a paharului și a blidului curățiți, iară cea din lăuntru vostru plină este de hrăpire și de vicleșug. Nebunilor, (...) cele din lăuntru dați-le milostenie, și iată toate vor fi vouă curate. /Lc. 11, 39-41/

Dar aceste cuvinte ale lui Hristos nu le-au înțeles nici fariseii din Ierusalim, nu le pot înțelege nici intelectualii moderni. În mânia lor fanatică pentru curățenia exterioară, ei nu îl pot răbda pe omul a cărui piele nu este îmbăiată și a cărui față nu-i bine spălată.

Este o singură deosebire, și nu mică, între evreii tăiați-împrejur și europenii netăiați împrejur: evreii erau robi ai curățeniei de dinafară în numele Dumnezeului Iahve, iar europenii sunt în numele biologiei. Evreii credeau că prin curățenia de dinafară se apără de păgânism, iar europenii – atei, la rădăcină – cred că prin curățenia exterioară se apără de microbi, de viermii molipsitori și nevăzuți.

Nici evreilor, nici europenilor nu le-a trecut prin minte că prin curățenia exterioară nu ating vreun alt scop decât cel de a nu duhni înaintea oaspeților lor. Iar când Hristos spune: Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu, este un program pozitiv, nu de apărare, ci vizionar. Cei ce își curățesc inimile n-o fac pentru a nu-i vedea pe draci, precum evreii, sau pe microbi, precum europenii, ci ca să-L vadă pe Dumnezeu.

O, Hristoase, înălțime de Himalaia deasupra mlaștinii urât-mirositoare! Ai răbdare, și mai rabdă! Poruncește slugilor Tale să propovăduiască fără istovire curățenia lăuntrică, curățenia inimii.

Mulțimile simple de oameni vor înțelege și vor primi și se vor apuca de ce e mai greu – curățirea sufletului și-a inimii de viclenie și mârșăvie, de zavistie și nemilostivire, de necredință și de toată fărădelegea. În vreme ce mâinile moi vor căuta mereu apa doar ca să se spele de putoare spre a putea săvârși fapte murdare.

Blândule Hristos, ajută-ne să ne curățim inimile și, pentru rugăciunile Sfintei Preacurate, mântuiește-ne. Amin.

Sf. Nicolae Velimirovici, Prorociri despre vremurile noastre prin fereastra temniței, Editura Predania, 2020